

erkendelse hos forslagsstillerne af, at de selv sammen med regeringen har sørget for, at de danske myndigheder stort set vil være afmægtige over for formelt legale omgælder og over for det pres af løntrykkeri, som vi kan vente, og som forslagsstillerne altså selv og med åbne øjne har legaliseret.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, det er rart, at hr. Jesper Langballe vil være med til at fremme det, der ligger bag det her lovforslag, og jeg forstod også, at det gjaldt væsentlige konkrete elementer i lovforslaget.

Men så vil jeg alligevel gå ind i hr. Jesper Langballes hønsegård og spørge, om ikke han er klar over, at hvis dette Folketing i stedet for havde vedtaget en 7-årig overgangsordning, så ville det tilfælde, hr. Jesper Langballe selv fremhævede med den udstationerede lønmodtager, også være muligt.

7-års-ordningen, som Dansk Folkeparti har foreslået, havde ikke løst det problem, hr. Jesper Langballe gjorde til problemet, nemlig at en polsk arbejdsgiver kan komme her til landet med sine egne medarbejdere udstationeret og udføre opgaver.

Det, der kunne være løsningen på det problem, er, at hr. Jesper Langballe tilslutter sig, at i de situationer må man blokere en virksomhed og kræve overenskomst. Det er sådan set det, der er løsningen i det tilfælde. Men hr. Jesper Langballes 7-års-overgangsordning havde ikke løst noget som helst der, for der er simpelt hen ikke hjemmel til det i tiltrædelsestraktaten.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er klart, at når jeg påpeger det misforhold, der er mellem Socialdemokraternes ildhu i det her forslag og så størrelsesordenen af de problemer, som folketingsflertallet altså selv er skyld i, så er det jo antallet, jeg taler om.

Det er netop en sammenligning mellem, hvor det vejer tungt. Hvor drejer det sig om noget? Hvor mange bliver der tale om? Det kan vi kun gætte på. Men vi har simpelt hen et rimeligt grundlag for at gætte på, at det vil blive rigtig, rigtig mange.

Der kunne den 7-årige overgangsperiode komme ind. Det siger da sig selv, at man kan have en 7-årig periode, hvor man kan se, hvordan det her nu spænder af, og hvor man gør ligesom Tyskland og Østrig, altså siger: Nu venter

vi med at sætte arbejdskraftens frie bevægelighed i gang.

Det ville da selvfølgelig bringe problemerne ned i en størrelsesorden, som vi kunne overskue.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er her, hr. Jesper Langballe går forkert i byen i kritikken af lige præcis den aftale, der er lavet, og som giver adgang til det danske arbejdsmarked. For uanset om det er den tyske ordning eller den danske ordning, så vil det være tilladt for en polsk arbejdsgiver at udstationere lønmodtagere i både Tyskland og Danmark. Det eksempel, hr. Jesper Langballe holdt frem, nemlig anvendelsen af udsendelsesdirektivet, kan vi ikke regulere. Det kan vi kun blokere via faglig aktivitet, og det kan hr. Jesper Langballe ikke tale uden om.

Så hvis hr. Jesper Langballe vil have en løsning, der svarer til hans forventning, skulle han i det hele taget have været imod tiltrædelsestraktaten og have afstået fra at foreslå en national overgangsordning, for den vil ikke løse hr. Jesper Langballes problem.

Men må jeg stille et yderligere spørgsmål, og det er, om hr. Jesper Langballe mener, om de her arbejdstilladelser, der nu skal udføres, skal omgås, om vi skal skærpe sanktionerne for dem. For jeg forstod sådan set, at det var det, hr. Jesper Langballe gav tilsagn om, og vil det også gælde de illegale forhold, der kan opstå, hvis folk indgår et arbejdsforhold uden en arbejdstilladelse i Danmark?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, at det første, hr. Jan Petersen siger, er temmelig meningsløst. Det er ikke første gang i dag, vi har haft den debat i Folketingssalen. Den udspandt sig også i spørgetimen, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl stillede statsministeren det spørgsmål, hvad han ville gøre ved det tilfælde med den polske arbejdsgiver, der lønner sine medarbejdere efter polske satser. Statsministeren, der jo ikke plejer at have uld i munden, gav et svar, som var så magert, at det var påfaldende – også på spørgsmålet om, hvad der så egentlig bliver tilbage af værn. Skal det være sådan, at fagbevægelsen i hvert enkelt tilfælde selv skal være opsøgende og finde ud af det pågældende tilfælde og så lave en blokade?